

Een zonne scheppen...

*Petrus Jozef**Triest*

De Vincent de Paul van België

Antwoord uit de hemel

Het is algemeen bekend dat in tegenstelling tot een martelaar, die in een ultieme daad alles heeft gegeven, voor de zaligverklaring van een belijder, zoals Petrus Jozef Triest, een mirakel vereist is. Het is het zogenaamde antwoord uit de hemel dat duidelijk maakt dat de kandidaat zich onder Gods geliefde heiligen bevindt. Dat antwoord kan veel verschillende vormen aannemen. God spreekt inderdaad op duizenderlei manieren tot zijn volk. De Bijbel, dat prachtige boek over Gods belangstelling voor zijn volk, bevat er vele illustraties van. Vòòr de zondeval sprak God

rechtstreeks met Adam al wandelend door de tuin van Eden. Mozes vernam zijn stem vanuit een brandende braamstruik. Jacob voelde Gods aanwezigheid in zijn droom over een ladder die tot in de hemel reikte. De profeet Jona vluchtte voor het Woord van Jahweh en schermde zich meer en meer af van God en de mensen tot hij zich in al zijn eenzaamheid en ellende beschouwde als opgeslokt door een zeemonster waarin hij terug tot Jahweh kwam. Tot de Maagd Maria werd de engel Gabriël gezonden en de vergadering in het Cenakel beleefde de instorting van de H. Geest bij het verschijnen van vurige tongen. Met de dood van de laatste apostel is het spreken van God tot zijn volk niet beëindigd. Kwam Onze Lieve Vrouw niet zelf tot de H. Bernadette Soubirous om te zeggen dat zij inderdaad de Onbevleete Ontvangenis is, vier jaar na de afkondiging van het dogma? En kent Fatima niet zijn “zonnewonder”? God blijft spreken tot zijn volk en dat op ontelbare manieren zoals het past bij God “voor wie niets onmogelijk is”. De avond van 08 Maart 2006 vertelde een jonge priester vòòr de Vlaamse TV hoe hij zijn roeping had vernomen. Op zesjarige leeftijd maakte hij kennis met een hospitaal en het was al wenen en huilen. Niemand kon hem tot bedaren brengen. De vader die het ook vernam ging er naartoe en legde zijn hand op de schouder van zijn zontje. Onmiddellijk werd de jongen kalm en in de hand van zijn vader zag

hij even later Gods hand die hem wilde hebben bij zijn priesters.

Via allerlei kanalen spreekt God inderdaad nog tot zijn volk: een tekst, een gebeurtenis, een samenloop van omstandigheden, de ontmoeting met een persoon, een goede daad, een droom ... We hebben het allemaal al ondervonden als we er voor open staan. Wie natuurlijk onder invloed van huidige tendensen van voorbijgaande aard zijn blik zo vernauwt dat hij geen oog meer heeft voor het mysterie en het wonder, daagt die niet God uit om krachtiger middelen te gebruiken om zich verstaanbaar te maken? Voor een rustige en heiligende contemplatie van Gods oneindige goedheid en barmhartigheid zal er dan de eerste periode niet veel gelegenheid zijn.

Ook Vader Triest heeft Gods Geest ervaren die hem aanspoorde om via een niet aflatende inzet voor mensen in moeilijkheden te getuigen van Gods liefde voor elke mens. De Gentse kunstschilder Paul Bruylant heeft in een Romeins werk “L’Incontro” (De Ontmoeting, zie illustratie) dat gebeuren in beeld gebracht. Van primordiaal belang is bij het spreken van God natuurlijk de boodschap. Op de boodschapdrager mogen we ons dan ook niet blind staren.

BR. EUGEN GEYSEN, POSTULATOR

STEUN DE CAUSA

Bent u er, net als wij, van overtuigd dat de zaligverklaring van Petrus Jozef Triest een signaalwaarde zal hebben voor onze gelovige wereld en dat het belangrijk is om P.J. Triest verder aan de wereld te laten kennen? Wilt u hieraan meewerken? Dat kan door uw gebed. Wilt u uw sympathie of medewerking meer materieel uitdrukken, dan kan dit door een vrije bijdrage voor deze nieuwsbrief, door een eenmalige of periodieke gift op rekeningnummer: 440-0758101-21 van Kloostergemeenschap Broeders van Liefde met vermelding: Causa Triest. Hartelijk dank.

Je moet het maar kunnen!

Allen die ooit probeerden om roepingen voor een van onze Congregaties te ontdekken - en dat zijn we hopelijk allemaal - hebben ondervonden hoe moeilijk dat is. Ze hebben bewonderend, zelfs ietwat jaloers, gekeken naar Vader Triest die op korte tijd de nodige kandidaten vond om zelfs vier Congregaties op te richten. Het zal wel meer gebeurd zijn dat die ijveraars zich lieten ontvallen: "Je moet het maar kunnen".

Laten we ons niet overtuigen door de nivellerende verklaringen dat het in zijn tijd zoveel gemakkelijker ging. We hebben redenen om daaraan te twifelen. Toen hij zijn kandidaten zocht waren de kloosters zelfs ontbonden en verwachtte men alle heil van de gemeentebesturen om het sociaal werk van de religieuzen over te nemen. Teruggrijpen naar het kloosterleven was ingaan tegen de welvaart die het geloof in de vooruitgang deed vermoeden. Toen dan toch sporadisch hier en daar weer groepjes religieuzen geduld werden om het betere resultaat en de grotere spaarzaamheid doken nog geregeld beperkende maatregelen vanwege de regeringen op die het aanvaarden van kandidaten aan banden legden en zelfs verboden met de bedoeling de groeiende initiatieven te wurgen. Denk ook maar niet dat men toen een kerk kon bouwen op elke kandidaat die zich presenteerde. De ervaring van Vader Triest die drie keer moest starten met zijn broeders van Liefde is meer dan een anekdote. Het is de mislukking van zijn beste bedoelingen en de bekoring om te geloven dat God zich van hem had teruggetrokken.

Hoe graag zouden we willen weten welke waarden en methodes Vader Triest hanteerde bij zijn getuigenis tegenover jongeren. Er is ons een brief bekend aan zijn neef Emmanuel die hem had toevertrouwd dat hij wenste priester te worden. We bezitten enkele toespraken tot zijn jonge kloosterlingen, maar een aanzet tot een vademecum voor roepingspastoraal is nog onvindbaar. Wellicht kwam hij in zijn leven en spreken zo oprecht en gedreven over dat men spontaan zich de vraag stelde waar hij dat geluk en die zelfzekerheid vandaan haalde. In hem zag men God aan het werk. De jeugdige voelde aan hoe het in de diepte gekoesterde verlangen resoneerde in de op God gerichte ziel van priester Triest. Hij kon dan ook zonder omwegen en met succes vragen: "Wil jij de eerste zuster van Liefde worden?"

Onder het nummer ASCJM.G.A.3.1.3.1 vinden we in het archief een ontroerende nieuwjaarsbrief aan Zuster Helena, de overste in het Huis voor ongeneeslijken op de Paardenmarkt te Antwerpen. Hij staat afgedrukt in "Andere Geschriften - P.J. Triest 1760-1836" op p. 535. De brief die de zuster aan Vader Triest geschreven had naar aanleiding van Kerstmis 1828 is ons niet bekend, maar het antwoord laat vermoeden dat ze gewag gemaakt heeft van twijfel aan de hoge waarde van de kloosterroeping bij haarzelf of bij één van haar medezusters. Het antwoord van Vader Triest is subliem en meesterlijk. Is het niet deze toets die in veel van onze huidige roepingensliteratuur ontbreekt? Heel graag laten we je in dit nummer kennis maken met deze uitzonderlijke brief.

Een merkwaardig Nieuwjaar

***Aan Moeder Helena,
overste in het Huis van
de ongeneeslijken op de
Paardenmarkt te Antwerpen***

+

Bemide dochter in Christo,

Ik wens jou en je medezusters een zalig en voorspoedig aanstaande nieuw jaar en geef jullie als nieuwjaarsgeschenk de waardigheid en het geluk van een Zuster van Liefde. Want ik meen dat ik aan je roeping geen naam kan geven die verheven genoeg is. Wil ik je dienaar van God noemen? Dat is veel te klein en te weinig! Vriendin van God? Het is nog te weinig! Bruiden en beelden van God? Ik zeg nog niet genoeg! Engelen van de wereld? Nog niet genoeg! Maar ik mag zonder vermetelheid met de H. Schrift zeggen: 'Vos estis Dii'. Jullie zijn goden op aarde' [Joh. 10,34]. Inderdaad, je volgt Gods vermogen en voorzienigheid na want je voedt de armen van Jezus Christus. Je doet het manna dalen op de hongerige, je laaft de dorstige. Is dat niet de steenrotsen doen splijten en daaruit de levende wateren voor hen doen vloeien?

Paardenmarkt Antwerpen © Stadsarchief Antwerpen

waardige sbrief

Je kent, helaas, de droeve staat van de ongelukkige, arme en zieke mensen die nooit een aangename dag genieten, van wie men zou zeggen dat de zon niet schijnt, dat de aarde maar bloemen heeft voor de rijken en voor de armen slechts distels en doornen voortbrengt. Het zijn ongelukkigen die in de wereld van alles beroofd zijn en meer op dode dan op levende schepsels gelijken. Aan zulke mensen leven geven, kleren bezorgen waarmee zij zich kunnen toedekken, medicijnen bereiden waarmee hun kwalen weliswaar niet ten volle genezen, tenminste verlicht worden, spijzen uitreiken waardoor hun honger verzadigd wordt, hun bedden geven en opschudden waarop hun gewond en ziekelijk lichaam rust, hun een ander, zoeter leven geven door hun vuile, stinkende en verkankerde wonden te zuiveren en te verzorgen: is dat hen niet doen verrijzen, hen uit de dood trekken, voor hen de zon laten schijnen, een nieuwe aarde scheppen? Aan wie, beminde kinderen, komt het toe zulk wonder uit te werken als aan God en de Zusters van Liefde? Ja, barmhartige en weldoende zusters, je maakt je door je liefde en weldadigheid gelijk aan God. Je neemt deel aan de bediening

van Jezus Christus. Al de armen die je helpt, zegenen je. En vermits je in hen de persoon van de lijdende Jezus Christus ziet, zo zien zij in jou de persoon van Jezus Christus, de Verlosser en Trooster. Je kunt Jezus Christus niet volmaakter afbeelden dan door hen behulpzaam te zijn die in ellende zuchten, die het kruis van de armoede dragen samen met ziekten en ellende, die overvallen worden door alle rampen en ongelukken samen. Acht je dan, beminde zusters, eerder gelukkig een Zuster van Liefde te zijn dan de eer te hebben in de derde hemel opgenomen te worden zoals de apostel Paulus. Die apostel werd in de derde hemel opgenomen waar hij onderricht werd in zulke hoge, verheven zaken, dat het niet mogelijk was het geheim van de Godheid zelf aan de mensen te openbaren. Wat denk je, beste zusters, welke bediening zal men voor hem op aarde waardig vinden als hij uit de derde hemel wederkeert? Wat zal hij in de strijdende Kerk doen? Niets anders dan de dienaar te zijn van al degenen die lijden. 'Quis infirmatur', zegt hij, 'et ego non infirmor?' Wie is er ziek, die ik niet troost? Wie is er ellendig, die ik niet help?' [2 Kor. 11,29]. 'Ziedaar', zegt je heilige vader Bernardus, 'de ware liefde die neerdaalt uit de hemel in een hospitaal bewoond door zieken en alle soorten ongelukkige en ellendige mensen: slechts leven om hen te dienen.' Neem dan, mijn lieve kinderen in Christo, de waardigheid van je roeping in acht door er onberispelijk en trouw in te leven vermits

je in je bediening de persoon van God verbeeldt. Op dit ogenblik kan ik bij de regering geen vermeerdering van zusters vragen. Het is ook moeilijk postulanten te zenden want die meisjes zouden moeten tevreden zijn om naar Antwerpen te gaan en daar af te wachten tot wij ze mogen ontvangen om gekleed te worden, wat nog zeer lang kan aanlopen en geheel onzeker is. Indien er postulanten komen, zal ik het hun voorstellen en als zij daarmee instemmen, zullen wij ze je zenden. Wat betreft het gaan zien waar die deur of poort best gekapt wordt, is dit toch geen voldoende reden om op straat te gaan. Zij kunnen gemakkelijk een gat kappen om erdoorheen te gaan, ergens waar zij menen dat de beste plaats is om de deur te maken. Indien later zou blijken dat het verloren arbeid was, zal het niet kostelijk zijn dat gat toe te metselen. Wat het aanstellen of aannemen van een portierster betreft mag je zelf oordelen wat het geraadzaamst schijnt. Ik blijf met liefde en groeten aan de zusters, Beminde dochter in Christo,

Je zeer genegen vader

P.J. Triest

Gent, 30 december 1828

BEKOMEN GUNSTEN OP VOORSpraak VAN VADER TRIEST

Thomas (17 jaar, Nairobi) had na een autoaccident zware kwetsuren. De dokters waren ervan overtuigd dat hij niet meer zou kunnen lopen, spreken of studeren. Er werd gebeden om de voorspraak van Vader Triest. Na verschillende maanden kon hij het ziekenhuis verlaten en zijn herstel is quasi totaal.

Zr. A.D.S. (Oost-Vlaanderen) ontving de ziekenzalving n.a.v. darmontsteking, buikbesmetting en pleuravocht in de longen. Na enige tijd kon zij de dienst intensieve zorgen verlaten en na 6 maanden kon ze opnieuw naar haar klooster. Later volgde nog een operatie in een universitair ziekenhuis. Zij dankt Vader Triest voor zijn voorspraak.

Gebeden om de voorspraak te verkrijgen van P.J. Triest en een noevenboekje zijn te verkrijgen, tegen kostprijs, op het secretariaat.

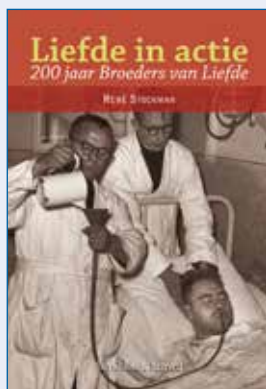
Vader Triest vandaag doorheen zijn congregaties

ZUSTERS VAN LIEFDE J.M.: ZORGWEKKENDE ONRUST IN SRI LANKA

Ondanks het feit dat de Congregatie Zusters van Liefde zich mogen verheugen in vier nieuwe zusters in Sri Lanka, vragen zij toch onze aandacht en gebed voor de oorlog (Tamilstrijders) in het land. De situatie is zeer onrustig en broos. Verschillende plaatsen waar de zusters actief zijn liggen in de gevechtszones (Mannar, Pattim, Vavuniya, Killinochi, Ramathapuram en Trincomalee). Vaak is er geen contact met de lokale zuster gemeenschappen mogelijk. De meeste zusters hebben echter geopteerd om te blijven en een steun en hulp te zijn voor elkaar en voor de medemensen o.a. via opvang van de vluchtelingen.

BROEDERS VAN LIEFDE: 200 JAAR LIEFDE IN ACTIE

De Broeders van Liefde zetten hun jubeljaar in. Ze herdenken hun stichting 200 jaar geleden. Er zijn een reeks activiteiten (o.a. een tentoonstelling in het Museum Dr. Guislain) gepland waarover we via deze nieuwsbrief zeker nog berichten. N.a.v. dit jubileum verscheen bij het Davidsfonds een boek van de hand van Br. René Stockman: "Liefde in actie". Het boek geeft een historisch overzicht van het wel en wee van de congregatie gedurende twee eeuwen. Naast vele historische wetenswaardigheden, wordt ook de evolutie van de grote apostolaatsdomeinen geschetst en wordt stilgestaan bij enkele belangrijke figuren. Het boek telt 288 pagina's, kost 24,95 euro en is te bestellen bij Broeders van Liefde, Stropstraat 119, 9000 Gent, tel. 09-241.19.16, fax. 09/222.22.78, publications@fracarita.org.

ZUSTERS KINDSHEID JESU: ZO WERKT SERVIAMUS

Eén van de opdrachten, die de VZW Serviamus van onze congregatie naar de scholen toe overnam, is de vorming van de schoolbesturen. De eerste beleidsdag voor het Schoolbestuur van onze scholen in Assenede, Bassevelde en Boechoute had einde vorig jaar plaats. De algemene tevredenheid van dit schoolbestuur en zijn verschillende directies stimuleerden de inrichters om op dezelfde wijze verder te gaan. Op 17 januari 2007 kwamen het schoolbestuur en directie van de Vrije Katholieke Basisschool van Grembergen aan de beurt om zich samen te bezinnen over de identiteit van deze school. Alle leden van het schoolbestuur kregen vooraf reeds een sneuvelnota: "Op weg naar een vernieuwd opvoedingsconcept". De dag resulteerde in het vastleg-

gen van activiteiten die de school doet om haar christelijke identiteit te bepalen. Serviamus deed de belofte het schoolbestuur en de directeur hierin te ondersteunen. Het was een mooie, geslaagde eerste beleidsdag voor het bijna voltallige Schoolbestuur van onze Katholieke Basisschool van Grembergen.